

DUŠANOVY ZÁPISKY

Prosinec 2012

XIV. ročník

číslo 2 - 3

Rozhovor s...

Od prvního školního dne do školky přišla nová paní učitelka. Jmenuje se Klára Hurníková. Můžete se s ní setkat na obědě, ale jen od půl dvanácté do dvanácti hodin. Doufáme, že se jí tady líbí a bude se jí líbit pořád a taky, že jí děti nebudou zlobit.

Odkud jste?

Z Polanky nad Odrou.

Proč jste přišla učit do Staré Vsi?

Odpověď na tuto otázku je velmi jednoduchá, nechtěla jsem jít učit na velkou městskou školu, kde jsou vztahy mezi všemi jejími členy mnohdy neosobní. Proto jsem hledala v blízkých obcích. A svou profesní dráhu paní učitelky ve školce mi umožnila právě tato škola.

Co se vám líbí nejvíce na této škole?

Velmi vstřícné vztahy mezi všemi zaměstnanci i žáky. Ochota vzájemně spolupracovat a přispívat k úspěšnému fungování školy.

Co se vám nelíbí na této škole?

Za tu krátkou dobu svého působení na této škole, jsem neměla příležitost zpozorovat něco, co by ve mně vyvolávalo nelibé pocity.

A věřím, že v případě staroveské školy tato situace ani nenastane.

Jaký máte vztah k dětem?

Volba mé profese již naznačuje můj vztah k dětem. S dětmi velmi ráda spolupracuji, s potěšením pro ně vymýšlím aktivity a činnosti. Odměnou pro mě je jejich radost z úspěchu, učení se, seberealizace a také legrace, kterou zažívají.

Jakou školu jste vystudovala?

Směr k pedagogickému vzdělání nabralo již mé vzdělání na střední škole prof. Zdeňka Matějčka v Ostravě, kde jsem studovala obor výchovná a humanitární činnost. Poté jsem absolvovala bakalářské studium na Ostravské univerzitě v Ostravě, obor učitelství pro mateřské školy. Za podpory rodičů jsem se přihlásila ještě na navazující magisterské studium Univerzity Hradec Králové, obor pedagogika předškolního věku.

Chtěla byste radši učit tady nebo přímo ve školce nad zámekem?

Myslím si, že se dokážu přizpůsobit jak prostředí tady ve škole, tak bych to dovedla ve školce nad zámekem. Budu ráda, když budu moci i nadále pracovat v tomto kolektivu a pracovišti se v případě změny podřídím. Ve třídě Sluníček jsem spokojená a domnívám se, že jsem se dobře zapojila do fungujícího

týmu p. učitelek Květy a Jany.

Děkuji za rozhovor a celá redakce Vám ještě jednou přeje, aby se Vám na naší škole líbilo a děti byly jen hodné.

Anett

P. uč. Hurníková (uprostřed) se svými kolegyněmi připravila pro děti MŠ Halloweenský rej

VŠEZNÁLEK

Děti ze 3. třídy měly podle básničky vymyslet pohádku, která se jmenovala Král a lenoši.

Král a lenoši

Michal Černík

V jedné zemi moudrý král všem lenochům přikázal:

„Budete mít na práci dělat sochy v paláci.“

Měli z toho legraci.

„Copak je to za práci!“

Chvilí stáli bez pohnutí.

Někoho to kýchat nutí.

Někoho zas na tváři

štípou mouchy, komáři.

Někoho zas svědí hlava.

Je to práce namáhavá!

Král okřikl lenochy:

„Copak jste to za sochy, už jste se mi pohnuli!

Stůjte jako ze žuly!“

„Pane králi, dělat sochy není ani pro lenochy.

Máme žízeň, máme hlad, raděj půjdeme pracovat!“

Král a lenoši - poprvé

Bylo, nebylo jedno království a v tom království žil byl velice moudrý král. Ale v tom království bylo také plno lenochů. Jednou si král Gustav 3. zavolał tři největší lenochy z království. Král začal: „Budete mít na práci dělat sochy v paláci. A ten, kdo se bude nejvíce líbit, dostane mou nejmladší dceru, princeznu Karolínu.“ Inu stáli, stáli a stáli, ale nevystáli si ani jeden princeznu, a pokud

nezemřeli, tak tam ještě stále stojí, stojí a stojí. A chodí se tam na ně dívat celý, celíčký svět. A v tom královském paláci stále přibývají sochy. A už jich má pan král plný palác, zahradu, stáje, i v kuchyni mají sochy, v jídelně, v trůnním sálu a dokonce i princezny v pokoji mají plno soch. A tak tam stojí, stojí, stojí a stojí. A zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Majda, 3.A

Král a lenoši - podruhé

Za sedmero horami a sedmero řekami byl palác. V tom paláci žil moudrý král. Jednoho dne se král rozhodl, že dá všem lenochům práci. „Budete mi dělat sochy před dveřmi!“ Lenoši řekli králi - copak je to za práci? Ráno stáli bez pohnutí, prvního začala bolet hlava. Druhý má hlad a třetí chce pít. Stůjte, ne-

půjdete nikam! Pane králi, dělat sochy není pro nás lenochy. Půjdeme radši zametat. Král řekl: No dobrá. Strážce, zavolejte další lenochy.“ A tak to šlo den za dnem, až král všechny lenochy přesvědčil, aby pracovali. Potom lenoši pracovali a pracovali a rok za rokem dostávali za to peníze. A to je konec pohádky.

Terežka, 3.A

A nakonec

O moudrém králi

Žil byl jednou jeden král, který velice rád pomáhal lidem, pomáhal a pomáhal, ale pak

najednou k němu přijeli tři bratři a přijeli v královském kočáře, protože byli velice leniví. Jakmile se o nich král dozvěděl, byl celý zmatený a začal přemýšlet, jak zabránit tomu, aby nebyli lenoši navždy. Ale byl už tak starý, že nemohl přemýšlet. Tak si je prostě zavolal k sobě a řekl jim: „Nevím, jak vás mám zbavit lenošení.“ A tak král nechal oznámit, že ten, kdo mu poradí, jak může vyléčit tři bratry od lenošení, tak mu dá tisíc zlatých dukátů a tisíc barevných diamantů. Když se to lidé dozvěděli, ihned začali přemýšlet, jak to udělat, a najednou k němu přišel jeden pyšný princ Darebák z Darebákova! A ten král řekl, že si má vzít pírkó a polechtat je. Tak to král zkusil, ale ani jeden nebyl lechtivý. Tak Darebák nic nedostal a uraženě odjel zpátky do Darebákova. Když se to dozvěděl ten nejmocnější a nejkrásnější muž, přišel ke králi a poradil moudrému králi, že mají dělat sochy. Tak jim to král řekl a lenoši si v duchu říkali: „To je jednoduché. Jak nás to asi vyléčí od lenošení?“ A přestali se hýbat a král si řekl, že to určitě zabere, a taky zabralo. Lenoši nahlas říkali, že to už dlouho nevydrží, a začali se hýbat a začali krále na kolenou prosit, že radši budou pracovat, a utekli po svých vlastních nohou do svého paláce. A tak král se usmál na moudrého mládence a jak slíbil, král mu dal těch tisíc zlatých dukátů a tisíc barevných diamantů! Ale mládenec ho tak rozveselil, že mu dal i svou dceru Miliontěkrásnou a za pár dnů byla svatba a navíc si král ještě jednou zavolal tři bratry, aby zazvonili na zvonec, a pohádky byl konec.

Karolína, 3.A

Mystifikace

Milá devítka psala mystifikace s panem učitelem Chvostkem. Tady je pár vybraných.

Ifoš Opičovský

Byl spatřen dne 11. 11. 2011 ve Staré Vsi nad Ondřejnicí - Košatka. V lese u řeky Lubina. Ifoš Opičovský skáče po stromech, liánách a znásilňuje vše živé, co vidí. 26 kilo váží dospělý Ifoš a 15 kilo váží jeho mládě. Živí se slupkami od banánů a mandarinek. *Dominik*

Lidský buldok

Poprve byl spatřen roku 2000. Našla ho jistá redaktorka Dášenka Žaloudková. Pochází z vesnice Košatka, ale žije v Polsku. Je to velmi plaché zvíře. Živí se jen gulášem se šesti knedlíky a nic jiného nechce. Umí se jen povalovat a nic nedělat, je prostě líný jako veš. Žije v početných rodinách.

Dominik

Mystifikace

Ve Staré Vsi mají některé děti dosti daleko do školy, a proto si ulehčují docházku tímto jednoduchým způsobem. Od svého domu si natáhnou ke škole lano, a protože to nemá žádné zatačky, je cestování přímé a rychlejší. Když je to z kopce, tak to jenom fičí. Chodí po něm, kloužou a kluci se dokonce zavěsí a jedou. Někdy je k vidění celý vláček školáků na jednom laně. Nesmí se poštuchovat, aby neztratili učebnice. Když jsem to vyprávěla dospělákům, tak mi to nechtěli věřit.

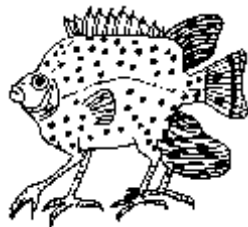
Aneta

Rybák Slepíči

Výskyt: Všude kromě Evropy, Austrálie, Afriky a Antarktidy.

Potrava: Živí se šterkem, po případě pískem.

Jak ho poznat: 30 cm vysoký, 8 – 10 cm široký, 50 cm dlouhý, tělo ryby, 4 slepičí nohy, černé skvrny po těle, pohybuje se krátkými skoky, často hrabe do hlíny.

Ivo

Tyto příběhy byly povedené, pobavily mě. A co vás?

Jess

NEVYŽÍVÁŠ SVAČINU BEZ NĚJAKÝCH
 SVAČINOVÝCH LÁČEK ANI KOFOLY
 NEHLOUBEL BEZ NEJAKÉ
 PERUTKY ČI TĚN.

T
A
K
É
L
Á
K
Á

KDYŽ RANNÍ
 KÁVA ČEKÁ
 A PŘIPRAVENA
 NOVÉHO DNE, TĚ
 SVOJÍ ENERGII SE
 UVĚŠT CHYTÁ AŤ
 SÍLU DODÁVÁ A
 NABOJ NOVÝ,
 TĚ PŘI PRAVÍ.

TADY
 BYDLÍM,
 TADY SPÍM
 ZABAVU, UŽÍVÁ'M.
 TAKÉ SI ZDE
 KRAŠNĚ SVŮJ
 PROZÍVÁ'M.
 ŽIVÍ OTÍVÁ'M.

Kaligramy

Jsou to vlastně krátké básničky. Všechna písmena a slova jsou upořádana do nějakého obrazce. Právě tuto formu si vyzkoušeli devátáci v hodně českého jazyka. Více o světových a českých autorech kaligramů si můžete najít na internetu, třeba přímo ve Wikipedii.

Hodně štěstí!

VÁNOCE JSOU ZA DVEŘMI ...

...PUSŤTE JE DOVNITŘ!

Vánoční stromeček

Kde se vůbec vzal vánoční stromek? Odkud pochází? Čím se zdobí? Máme tady krátký článek o vánočním stromku nejen v minulosti, ale také v současnosti.

Někteří z nás možná neví, že se k nám vánoční stromeček dostal z Německa.

V Česku jej poprvé v roce 1812 postavil ředitel Stavovského divadla Jan Karel Liebich pro své přátele na libeňském zámku. Tento zvyk se však začal prosazovat jen pozvolna, a to až ve 40. letech 19. století v bohatých pražských měšťanských rodinách.

Ano, chudší rodiny neměly Vánoce tak sladké jako boháči.

Teď přejdeme k ozdobám. Ty také nebyly tak krásné jako

dnes, lidé nezdobili stromek do dvou barev nebo do stylu, jako to děláme my. Typickými ozdobami byla jablka, hrušky, rozinky či mandle. Asi roku 1860 se na stromečku objevily první vespělejší ozdoby, a to lojové svíčky. Postupem času se stromečky dostávaly i do chudších rodin, i když pomalu, většinou bývala doma ozdobená např. jen jedlová nebo smrková větev, a to až do 1. světové války. Klasickými stromečky byly a jsou jedličky, smrčky a borovice.

A jak je to se současností? Jak už jsem psala, většina z nás zdobí vánoční stromky do jedné nebo dvou barev. **Dozvěděla jsem se, že nejmódnější barvou pro tento rok je starorůžová.** No, takovou barvu nemám ráda, my každoročně stromeček zdobíme červenou a zlatou, to už je pro nás tradice, ale když už bych tyto ozdoby neměla, myslím, že bych stromek ozdobila tou starorůžovou, protože se mi nějak nelíbí taková ti různá Mikulášci, baňky se spoustou vzorů a tak, prostě mi to připadá jako slátanina všeho možného. Ale nikomu to neberu, každý má jiný vkus. A co vy, jakými barvami září váš stromeček?

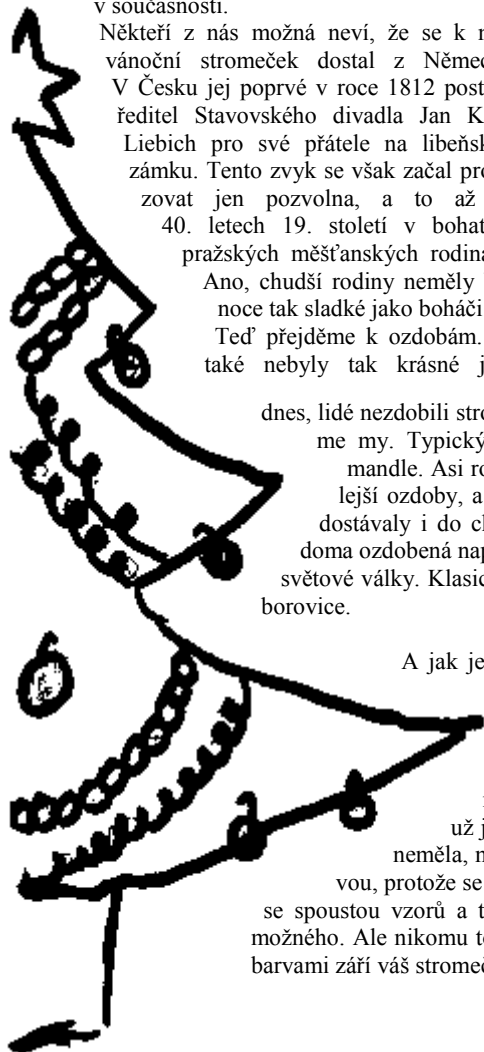
Vánoce

Blíží se k nám Vánoce, už zase, zase po roce. Perníčky si nazdobíme, potom si je s chutí sníme.

Ježíšek nám přines dárky, pod stromečkem jsou jich várky. Pak si kapra vykucháme, večer si ho na stůl dáme.

Rozkrojíme si jablíčka, doufám, že tam je hvězdička.

Terisek

Adventní věnce

K Vánocům patří nejen vánoční stromeček, o kterém už tady mimochodem článek je, ale také ozdoby, vůně cukroví a hlavně vánoční věnce.

Adventní věnce jsou symboly západní církve a slouží k odpočítávání čtyř týdnů adventu. Co že je to ten advent? Do Wikipedie se dívat nechci, tak si zkusím vzpomenout z loňské občanské výchovy. Pokud si dobře pamatuji, na adventním věnci by měly být 4 svíčky, 3 bílé a jedna růžová, symbolizující zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Opravdu si nejsem jistá, ale jen si to myslím, takže se tím kdyžtak neříd'te. Advent je tedy čekání na příchod Ježíše Krista po 4. neděli adventní.

A zpět k věncům. Adventní věnce se většinou dělávají z větví smrku, borovice nebo jedle a zdobí se, jak už jsem říkala, 4 svíčkami, jednou růžovou a třemi bílými. No, tedy, spíš se takhle adventní věnce zdobily. Teď už si je každý dělá po svém, jedna svíčka modrá, druhá zelená, třeba je ani nemají v kruhu, ale postavené vedle sebe na tácu. No, abych pravdu řekla, tyhle moderní verze adventních věnců se mi líbí, viděla jsem třeba normální věnec z chvojí ozdobený moderní zelenou stuhou a dlouhými zelenými svíčkami, ten byl moc pěkný. Pokud na to nezapomenu, přidám sem fotku našeho adventního věnce. Děkala jsem ho já a je ozdobený do zlata. No, však uvidíte.

Jess

Vánoční recept - vosí hnízda

Ahoj čtenáři, tady jsem vám připravila malý vánoční recept

160 g mletých piškotů
80 g másla
160 g moučkového cukru
50 g mletých ořechů
10 g kakaa
20 ml mléka a 10 ml rumu
krém: 150 g moučkového cukru, 150 g másla, 1 žloutek, 20 ml rumu
balíček piškotů
cukr nebo mouka na vysypání formiček

Smícháme rozemleté piškoty s oříšky, pak přidáme ostatní přísady a uděláme tuhé těsto. Připravíme si krém z daných surovin. Malou kuličku těsta vtlačíme do cukrem nebo moukou vysypané formičky na vosí hnízda, vařečkou uděláme otvor, který plníme krémem. Přitiskneme piškot a vosí hnízdo vyklopíme. Můžeme je polít (potřít) čokoládovou polevou a pak třeba i obalit v kokosu. Vosí hnízda jsou známa také jako vosí úly nebo včelí úly.

Cukroví schováme do chladna a necháme jej uležet. Recept je sice pracnější, ale výsledek stojí doopravdy za to.

KIKUŠ

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Něco o tradici rozsvěcování vánočního stromku a jeho historii

V naší obci

Každým rokem v listopadu se v naší obci koná rozsvěcování vánočního stromu, ke kterému samozřejmě patří i vánoční jarmark. Chci, aby v tomto předvánočním výtisku Dušana bylo něco pěkného, ale hlavně zajímavého o této tradici.

Jsou to velké přípravy (na jarmark), hlavně v pracovních činnostech, protože naše škola vyráběla různé věci na prodej. Tak například kluci z 8. A vyřezávali ozdoby ze dřeva a následně je nabarvili, byli to například sobi anebo stromečky. Ty se ale bohužel nestihly dodělat, proto se na jarmarku neobjevily. Devítky pekly ze slaneého těsta ozdoby. Dále samozřejmě naše sedmička, ta vyráběla svíčky z včelího vosku, což vlastně dělala i osmička kluci. Šestá třída dělala ozdobné baňky, na

kteří se můžete podívat níže. Pětka, ta krásné zvonečky, a ostatní mnoho dalších krásných vánočních věcí. Fotografie můžete vidět na obecních stránkách i stránkách školy. Jejich autorem je Milan Sýkora, který je dal škole

k volnému použití. Ale fotil jsem i já.

Natřikrát, ale stromeček svítí

Rozsvěcování bylo uskutečněno 30. 11. 2012. Já tam ale byla už ve 4 hod. kvůli vánočního jarmarku. Jak jsem přišla na místo, tak mě přiřadili k nějakému stolu s výrobky na prodej. Prodávala jsem papírové rybičky se sušenou kytkou. Pak jsem se ale musela jít rozezpívat na vystoupení ke stromku. Se sborem jsme se rozezpívali a pak nás rozpustili. Šla jsem prodávat a hodně se toho prodalo. Pak jsem si i já šla něco koupit. Začalo vystoupení na rozsvěcování stromku, šla jsem za sborem a zařadila se. Zpívali jsme: Hej vy, kmotře, Na Vánoce, Vánoční radovánky. Zpívali jsme v zámku. K mému překvapení! Bylo to super! Pak jsem si koupila v galerii svíčku, byly tam ale i proutěné košíky a

jiné ozdoby. Jinak jsem opět šla prodávat. Bylo to super! Stroměček už svítil různými barvami: žlutou, červenou, zelenou atd. Pak už se nic zajímavého nedělo.

BYLO TO ALE SUPER !!!

Elika

Handball v Polance podruhé

Dne 23. 11. se konal handbalový turnaj v Polance nad Odrou. Zúčastnilo se 7 týmů a jeden tým byl i z naší školy. Přijeli jsme tam a říkali jsme si, že všechno vyhraje jako vždycky. Potom jsme se šli převléct, ale museli jsme rychle, abychom mohli pustit holky, které se ale převlékly už na chodbě. Chtěli jsme si zaházet, ale řekli nám, že nemůžeme. Šli jsme za panem učitelem Havránkem. Pan učitel šel s námi a řekl jim, jestli si nemůžeme půjčit balón. Oni nám ho půjčili, tak jsme trénovali střelbu. Potom jsme se rozházeli a šli jsme na nástup. Hráli jsme až druhý zápas, ale jak jsme čekali, tak jeden kluk ze ZŠ Chrustové spadl na pus, celá zem se zatřásla. Čekali jsme, ale za chvíli jsme začali hrát, naštěstí jsme vyhráli a pak to šlo. Všechno jsme vyhráli až na jeden zápas, ale bylo to jen o chlup. Ale naštěstí jsme skončili druzí. *Vojtass, Dalin*

Velká cena zoo

Chceme všem čtenářům ještě připomenout tradiční soutěž, které se naše škola účastní, a to „Velkou cenu zoo“. Ta začala 14. 11. 2012. Dali jsme si sraz v přírodovědné učebně, kde nám dala paní učitelka Stejskalová podrobné instrukce. Odjeli jsme do zoo našim školním autobusem. Když jsme přijeli do zoo, šli jsme do výukového centra. Dali nám testy a psali jsme a psali. Jak jsme odevzdali testy, rozutekli jsme se po zoo. Viděli jsme slony, tygry, hrochy, opice a různá zvířata. Byly tam i k dispozici stánky a hřiště, samozřejmě, že jsme si na něm nehráli. Sraz byl ve 2 hodiny u východu ze zoo, kde na nás čekal autobus do Staré Vsi. Po týdnu jsme zjistili, jak se nám dařilo, už jsme se moc těšili, ale ke vši smůle se nám to nepodařilo. Škoda, dali jsme do toho všechno a pohořeli jsme, ale nevdá, příště se nám to podaří. Doufáme. No ale když to shrneme, moc se nám tam líbilo a myslíme, že i všem ostatním soutěžícím. *Rohík a Mart'as*

ŠKOLNÍ ČASOPIS roku 2012

Pondělí, 3. prosince. Opět jsme se zúčastnili velkého finále již 6. ročníku soutěže „Školní časopis roku 2012“, které se konalo v Brně! Jelikož jsme tak skvělý časopis se skvělou redakcí, zabodovali jsme už v krajském kole, a to prvním místem za 1. místo celkově za časopis, a aby toho naštěstí nebylo málo tak jsme vyhráli titulku a grafiku! Z krajského kola jsme si odnesli krásné výsledky...

A teď hurá do Brna na celorepublikové kolo, tedy finále. Za poněkud dobré nálady jsme vyrazili Já, Matěj a Ad'á na nekonečnou cestu do opravdu velmi vzdáleného Brna. V autě jsme si vyslechli „co je jiného na školách v britském Cardiffu“. Během tohoto povídání jsme pomalu usínali... A najednou vidíme tu „krásnou“ bílou ceduli s nápisem: BRNO. To už jsme tady? Ano. Zaparkovali jsme kousek od střední školy polytechnické, kde se finále konalo. Vylezeme z auta a uvítala nás

poněkud velká zima. Rychle dovnitř! Na štěstí jsme odevzdali oblečení a šli jsme do prvního patra, kde se soutěž konala. Před velkou místností stály nástěnky s časopisy. Rychle hledáme ten náš, projdeme kolem všech nástěnek- a nikde nic. Co je? Kde je? Zazněly otázky... Jasně že tam byl! Hned na začátku. Ani jsme se nepodívali, jaké číslo to bylo, a už jsme museli dovnitř do místnosti na „krátké úvodní slovo“. Poté jsme se rozdělili do tří různých workshopů. No jo, co to ale ty workshopy jsou? Jsou to krátké přednášky, kde se probírají různá témata

ohledně školních časopisů. Já jsem byl na workshopu se jménem Fotografie a ilustrace v médiích, Ad'á na představení časopisů a konečně Matěj na prezentaci o Africe. Po workshopech nám pan učitel s paní zástupkyní přinesli výborné bagety s minerálkou. Pojedli jsme a přišlo na řadu vyhlášení výsledků!!! Nejprve nám vyhlásili (s malinkým zpožděním) výsledky z Moravskoslezského kraje. Poté přišlo na řadu finále 1. stupně, což vyhrál časopis Babický školáček (Babice nad Svitavou), v této kategorii (ale i v ostatních) se předávaly ceny i za grafiku: Littera (Ostrava), titulku:

Pětikvítek (Rožnov pod Radhoštěm), obsah: Babický školáček (Babice nad Svitavou) a cenu poroty: Bodlinka (Lomnice). Další

kategorie je 1. a 2. stupeň (naše kategorie!!). Zavládla chvíle napětí a naslouchání a opravdu se stala velmi zvláštní situace, které se říká: Nejsme první! Ale jsme na pátém místě, což znamená celkem velký úspěch... Ovšem 3. místo za titulku nám nikdo nevezal. Sice nejsme první, ale všimli si nás... Na prvním místě jsme se tedy neumístili my, ale časopis Tyláček (Písek), cenu za grafiku vyhrál časopis Chrast park (Chrast), titulku: Plánské novinky (Planá nad Lužnicí), obsah také tento časopis a cenu poroty: Osmínek (Mladá Boleslav). Druhý stupeň vyhrál časopis GAG-BEN (Třebíč), grafiku také tento časopis, titulku: Sobotecký školák (Sobotka), obsah Click (Bystřice pod Hostýnem) a cenu

poroty Extratřída (Ostrava). Po vyhlášení jsme absolvovali focení u všeho možného i nemožného, dobelhali jsme se do auta a unavení jsme odjžděli. Po dlouhé cestě jsme dorazili do vsi, rozloučili jsme se a hurá domů!

W4WR

CHVÍLKA NA BÍDÝLKU

Simoně z 6. A se zalíbil Adam z 6.A.

Tip Dušana: Svatava lže!

Petr z 5. A se zabouchl do Vladany z 5.A.

Tip Dušana: Všecko vím, všecko znám a každého nachytám.

Eliška ze 7. A údajně chodí s o několik roků starším

Radimem. *Tip Dušana: řekla nám to Adela*

Kateřina z 3.A se zamilovala do Martina z 3.A. *Tip Dušana: No to je zajímavé!*

Tondovi z 3.A se líbí Eliška z 3.A. *Tip Dušana: Bude z nich velice pěkný pár!*

Nikol ze 7.A chodí s Denisem ze 7.A. *Tip Dušana: Hodíte se k sobě!*

Klaudie z 1.A si zpívá na wc. *Tip Dušana: Budeš taky vystupovat v divadle?*

Kristýna z 4.A říká své segře Palačinko a sama je palačinka. *Tip Dušana: Né každé ségry se musí mít rády.*

Eliška ze 7.A ujíždí na Radimovi Sýkorovi *Tip Dušana: není moc starej?*

Elika

Česká házená

Čau čtenáři, určitě znáte mezinárodní házenou neboli handball, ale možná neznáte českou házenou, která se hraje po celém Česku, ale i ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Česká házená vznikla roku 1905, ale u nás ve Staré Vsi se objevila roku 1925. Česká házená je ale trochu jiná než mezinárodní házená, liší se třeba tím, že se hraje ve světě a česká házená se hraje jenom v Česku, ale liší se především pravidly. Jsou třeba jiné rozměry branek a hřišť. V české házené jsou hráči rozděleni na útok a obranu. Zase v mezinárodní je to jinak, protože hraje útok a obrana dohromady. Je to trošku nezvyk a určitě ti, co přestupují z mezinárodní do české házené, mají potíže. I když je Stará Ves taková malá vesnice, tak celkem vyhráváme a liga mužů je náš idol. Českou házenou v naší obci hraje osm týmů: ml. žáci, ml. žačky, st. žáci, st. žačky, dorostenci, mladší dorostenky, ženy, liga mužů. Ml. žáci jsou na třetím místě, mladší žačky ještě nehrály, starší žáci jsou na prvním místě, starší žačky jsou zatím čtvrté a liga je pátá. Jinak se nám tento rok vedlo sice ne úplně skvěle, ale jde to. S pozdravem vaši redaktoři.

Daseff, Vojtass

Vánoční propadák Handbalu aneb Polanka potřetí

Přijeli jsme do Polanky nad Odrou. Šli jsme do šatny se převléknout. Jak jsme se chtěli převléknout, tak jsme Kiki vyhazovali z šatny, protože jsme se před ní styděli, tak nakonec šla pryč a pak jsme se šli rozházet. A jak jsme si doházeli, tak jsme šli na nástup. A šli jsme hrát, protože jsme byli vylosováni jako první.

Tak jsme šli si stříhnout o balón, ale prohráli jsme, ale to jsme nevěděli, že prohráme i celý zápas. A k velkému překvapení jsme pak nakonec prohráli skoro všechny zápasy, kromě dvou. Ale skončili jsme 8. z 11 týmů, to byl ten nejhorší ze všech našich turnajů.

Doufám, že příště všechno vyhráme!!

Dalibor, Adam

Kouření dětí a mladistvých na naší škole

Téměř 90 % všech kuřáků začalo kouřit před dovršením 18. roku. Ve věku 15-18 let kouří více než 40 % mladistvých. U nás ve škole kouří většina dětí na druhém stupni. Kouření je vysoce návykové a škodlivé. To všichni víme, ale co s tím?

Většinou kouří děti kuřáků nebo ti, co doma mají doma složitě. Zvláštní je, že kouří víc dívek než chlapců. Já osobně vidím víc kouřit chlapce, ale to je jedno.

Už bylo mnoho případů, kdy učitelé nachytali žáky kouřit. Je to ostuda, smrad a leze to do peněz.

Jedna vykouřená cigareta vám zkrátí život o 2 minuty. Raději si to rozmyslete, než s tím začnete.

Pamatujte si, že se to velmi špatně odvyká.

Dalibžor

Florbalový turnaj

(pro školu a družstva házené)

V neděli 25. listopadu se na hale TJ ve Staré Vsi konal florbalový turnaj.

Začínal v 10 hodin, ale to bylo zahájení, proto byl sraz už v 9 hodin. To proto, abychom se vůbec stačili převléct do dresů a vyzvednout výstroj a výzbroj.

Jak už jsem psal, zahájení bylo přibližně v deset hodin. Potom se hrál první zápas. Nebudu vám psát, kdo hrál s kým, protože by to bylo na celý časopis, jen vám napíšu, jaké týmy se vůbec zúčastnily a z jakých tříd byly složeny.

Hráči byli rozděleni do dvou skupin A a B podle tříd, do kterých chodí.

Ve skupině A byly týmy Six-team, jehož kapitánem byl Vojta Hýl. Jak už napovídá název, byla to 6. třída. Angry birds vedl Antonín Holaň, byla to 4. třída, a teď už jen Staroveský Evraz složený z 5. a 6. třídy, oni si za kapitána vybrali Dalibora Galáska.

A následuje skupina B, v ní hrály týmy: Šuliprdi, Šmoulinky, Blue tigers a Čokoládky. Postupně to vlastně byla 9. A, 9. B, 8. A a 6. A. Podle tříd byli kapitáni samozřejmě

Marek Holaň za 9. B, Adam Chmelíček reprezentoval 9. A, Tomáš Urbánek, který měl být kapitánem 8. A, ale protože nakonec nedorazil, byl kapitánem jmenován Václav Štibora a úplně nakonec Vojta Šiler, který byl kapitánem 7. A.

A konečně výsledky, jako první skupina A:

1. místo - Six team
2. místo - Evraz
3. místo - Angry Birds

A teď skupina B

1. místo - Šuliprdi
2. místo - Šmoulinky
3. místo - Blue tigers
4. místo - Čokoládky

A tímto končím svou zprávu.

A níže jedno foto ze skupiny A týmu jménem Angry birds.

Čenda

NOVÍ REDAKTOŘI SE PŘEDSTAVUJÍ...

Posílit naše řady přišlo v letošním roce osm nových redaktorů. Něco málo o sobě prozradili.

Jmenuji se Terka Novobilská, bydlím ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Mám 11 let, ráda tančím a dělám atletiku. Můj oblíbený předmět je tělocvik. Doma mám dva psy, kteří se jmenují Amálka a Elza. Do Dušana jsem chtěla chodit už dávno, ale bohužel to nešlo, tak jsem začala až letos, a jsem moc ráda, že tu mohu chodit.

Já se jmenuji Mikuláš Pchálek a je mi jedenáct let, nejraději chodím na ryby, protože tam je klid. Hrál jsem fotbal a florbal, ale to ve staré škole, ze které jsem teď vyšel a proto jsem v této škole nový, ale moc se mi tu líbí. Můj bratr Matouš teď vyšel z deváté třídy. Chodím do šesté třídy a můj třídní učitel se jmenuje Leoš Havránek. Přišel jsem z krmelínské školy a myslím si, že tato škola je lepší skoro ve všech ohledech a připadá mi, že se tu více naučím. Jsem rád, že jsem šel do této školy, protože jsem ještě přemýšlel, že půjdu do sousedního Brušperka.

Ahoj, jmenuji se Karolína a je mi 11 let. Jsem v 5. třídě, ráda běhám, maluji, ráda chodím do kroužku a ráda bývám s rodinou. Co mě nejvíce baví je tanec, protože mě to prostě baví, a hlavně mě baví být s mým pejskem. Mám ráda sporty a mám ráda, když jsem s kamarády ve škole venku. Prostě tohle jsem já a nikdo mě nezmění.

Jmenuji se Kristýna Palatická, je mi 11 let. Jsem v 5.A. Bydlím ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, ráda tančím a běhám a jsem někdy líná, protože musím do školy. Jsem někdy srandovní a někdy se dobře učím, mám i svého mazlíčka, je to pes, který se jmenuje Majlou, je to rasa křížence s labradorem, je moc srandovní. A nejčastěji bývám se svojí rodinou.

Jmenuji se Jan Pelíšek, bydlím ve Staré Vsi, můj koníček je Národní Házená, ale jinak mě baví jezdit na kole, nebo na kolečkových bruslích. Protože rád bruslím, tak mě baví i lední hokej, ale jenom pro zábavu na rybníku. Rád si ve škole zahraju fotbal nebo floorball. Také si občas zahrají hry na počítači. Nerad chodím do školy, ale to asi všichni, hodně rád čtu, poslouchám písničky a hraji na kytaru.

Jsem David Malucha a mé záliby jsou: psaní malých příruček, čtení, vynalézání různých šíleností.

Jsmo velice rádi, že po odchodu vynikajících redaktorů náš školní časopis pokračuje.

Vítáme mezi námi redaktory nové i staronové. Vynikající grafičku Denisu Korpasovou nahradila Karolínka Palatická a Marek Vávra. Dalibor Šeděnka všechny grafiky převede do elektronické podoby. Všichni redaktori se snaží, abyste se něco dozvěděli a také se při čtení tohoto časopisu dobře pobavili. Luštěte křížovky, které připravuje Terežka Novobilská, tajenku vhodte do schránky Dušana, a můžete vyhrát i nějakou cenu.

Jmenuji se Dalibor, chodím do 5. třídy a je mi 11 let. Moje koníčky jsou házená, hokej a florbal. Mám mazlíčky, jsou to: kůň Jurášek, ptáček: Pepík, Kordulka a Ferda. Bydlím ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, Na Dráhách 31. Moje povahové rysy jsou: sportovní, spravedlivý a hodný. Moje číslo dresu na házené je 6 a je to moje nejoblíbenější číslo.

Jmenuji se Adam Hráček a bydlím ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, ulice Nad Pekárnou. Máme hezký dům, je na něm bílá barva a žiju v něm s mámou a tátou. Je mi 11 let, narozeniny slavím 2. února. Mám sousedy - tetu Jarku a strejdu Ivoše. Sportuji, hraji házenou, jsem obránce a mám číslo 2.

Recenze

Večery už jsou chladné, to už se nedá být dlouho venku jako v létě, ale je čas na televizi! Ovšem, samozřejmě musíte mít nějaký tip na to, co si pustíte. Nemáte na co koukat? No, jelikož byl ten Halloween, napíšu vám tu o takovém halloweenském animáku. Třeba se vám zalíbí.

Originální název:

The nightmare before Christmas

Český název:

Ukradené Vánoce Tima Burtona

Animovaný muzikál z dílny amerického režiséra Tima Burtona je opravdu povedený film. Hlavním hrdinou je zde Jack Skellington, velmi významná osoba v celém Halloweenovém městě. Obyvatelé mu říkají dýňový král. Jack každoročně účinkuje na strašidelné akci pořádané starostou. Akce je to skvělá, to ano, ale obyvatelé, ani starosta, to neumějí ocenit. Jediný, komu se Jackovo vystoupení líbí, je Sally, bytost vytvořená ďábelským doktorem Finklensteinem. „A první cenu získávají upíři, za nejvíce krve vysáté za jediný večer!“ prohlásí každoročně starosta, nehledě na to, že Jack je to, co celou akci drží nad vodou. Jack s tím byl až doteď smířený. Jednoho večera odejde na starý hřbitov, odkud se celou noc táhne někde pryč za červeným nosem svého psa Zera. Ráno si všimne, že zabloudili na místo, kde ještě nikdy nikdo nebyl. Na místo, kde vznikají svátky. Kolem jsou na dveřích vyřezány obrázky symbolizující všechny svátky, na které si jen vzpomenete. Jackovi se zalíbí vánoční stromeček. Nic netušící sáhne na kliku, dveře se otevrou a z černé nicoty se vyříjí sněhová vánice táhnoucí Jacka někam do tmy. Chvilí letí a letí, až najednou spadne

přes bílé mraky do čehosi bílého. Do sněhu. Zde nikdy nikdo z Halloweenového města nebyl! To byla podivaná! Všude kolem zářivé barvy, barevná světýlka a malí milí skřítki, ne takové obludy jako v Halloweenovém městě. Jack nevěděl, co dělat dřív. Rozběhl se, ovšem probořil se do sněhu a skutálet se dolů, k velké, barevné bráně. „Vánoční město,“ přečetl. Mezitím, co se Jack dobře bavil a prozkoumával neznámé Vánoční město, občané Halloweenového města měli o něj strach. Upíři prohledávali rakve, čarodějnice stoky a starosta stál vystrašeně na velkém pódiu. Zkoušel říkat místa, kde by mohli hledat Jacka, ale vše už bylo prohledané. Když

vtom se najednou otevřela s velkým vrískotem městská brána a dovnitř vjel Jack na jakémsi podivném stroji s vlečkou plnou barevných věcí, které občané ještě nikdy neviděli! Všichni se divili, kde Jack byl, že se báli, strachovali, ale Jack jen svolal zasedání a odebrel se k sobě domů. Na večerním sezení se snažil všem popsat,

co ve Vánočním městě viděl a zažil. Marně, občané zřejmě znají jen černotu a věci tajemné, Halloweenu se týkající. Dokonce neměli ani nejnemenší představu, jak by mohl vypadat Santa Claus! Jack se tedy rozhodl, že jim Santu ukáže sám. Že ho unese. Ale nebylo to tak jednoduché, jak si to představoval. Napoprvé donesli velikonočního zajíčka, a až napodruhé pravého Santu. A pak se to stalo. To, co narušilo jejich poklidný život. Jacka napadlo, že by letos mohli místo Halloweenu uspořádat Vánoce. Že když teď mají Santu uvězněného, že by mohli v klidu proniknout do světa lidí a udělat si vše po svém. A jak Jack řekl, tak se taky stalo. No, tedy skoro. Vánoce se začaly připravovat, upíři rozbíjeli

rakve a stloukali z nich malé rakvičky, čarodějnice do nich cpaly dárky a vůbec každý tu měl nějakou úlohu. Všichni byli spokojeni a nic netušili. Vlastně - někdo ano. Sally. Sally věděla, že se něco stane, a ano, mluviva pravdu. Měla jednou vidinu, že Jackovy Vánoce se promění v noční můru. Ale zastavit ho nestihla. Jack se vydal do světa lidí a začal rozhazovat do komínů dárky, zkrátka jako normální Santa. Ale dárky už bohužel normální nebyly. Děti rozbalovaly useknuté hlavy, zhyponotizované panenky a jiné děsivé věci. Lidé si začali stěžovat. Policie nestihala brát telefony, ze kterých zněly jen samé stíž-

ností. Jack ovšem nic nevěděl. Letěl a letěl, rozhazoval dárky dál a dál, až se vojáci rozhodli zakročit. Nachystali děla, nebe osvětlili a Jacka... sestřelili. Vypadalo to, že film skončí tragicky, ale nakonec se vše vyjasnilo. Jacka zachránil jeho pes, Zero. Navedl ho na správnou cestu zpět do Halloweenového města, kde zachránili Sally, kterou unesl Finklenstein, a vrátili se na náměstí, kde začali slavit Halloween. Santa se také vrátil do Vánočního města, aby mohl napravit Vánoce. A Jack se Sally? No, skončilo to tak, jako v každém romantickém filmu. Na Ukrajině Vánoce určitě koukněte.

Jess

MÁME RÁDI ZVÍRATA, NEMUSÍ BÝT CHLUPATÁ

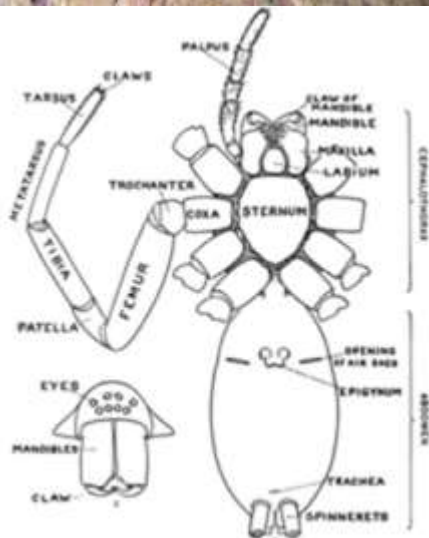
Sklípkani

Ahoj čtenáři, jsem zase zpátky s dalším nášupem exotických zvířat. tentokrát to bude o celkem hodně neoblíbené skupině živočichů. Jsou to pavouci, kteří ve většině lidí, a hlavně holek, vzbuzuje hrůzu. Možná vypadají, ale nejsou zase tak strašní, když jim porozumíte.

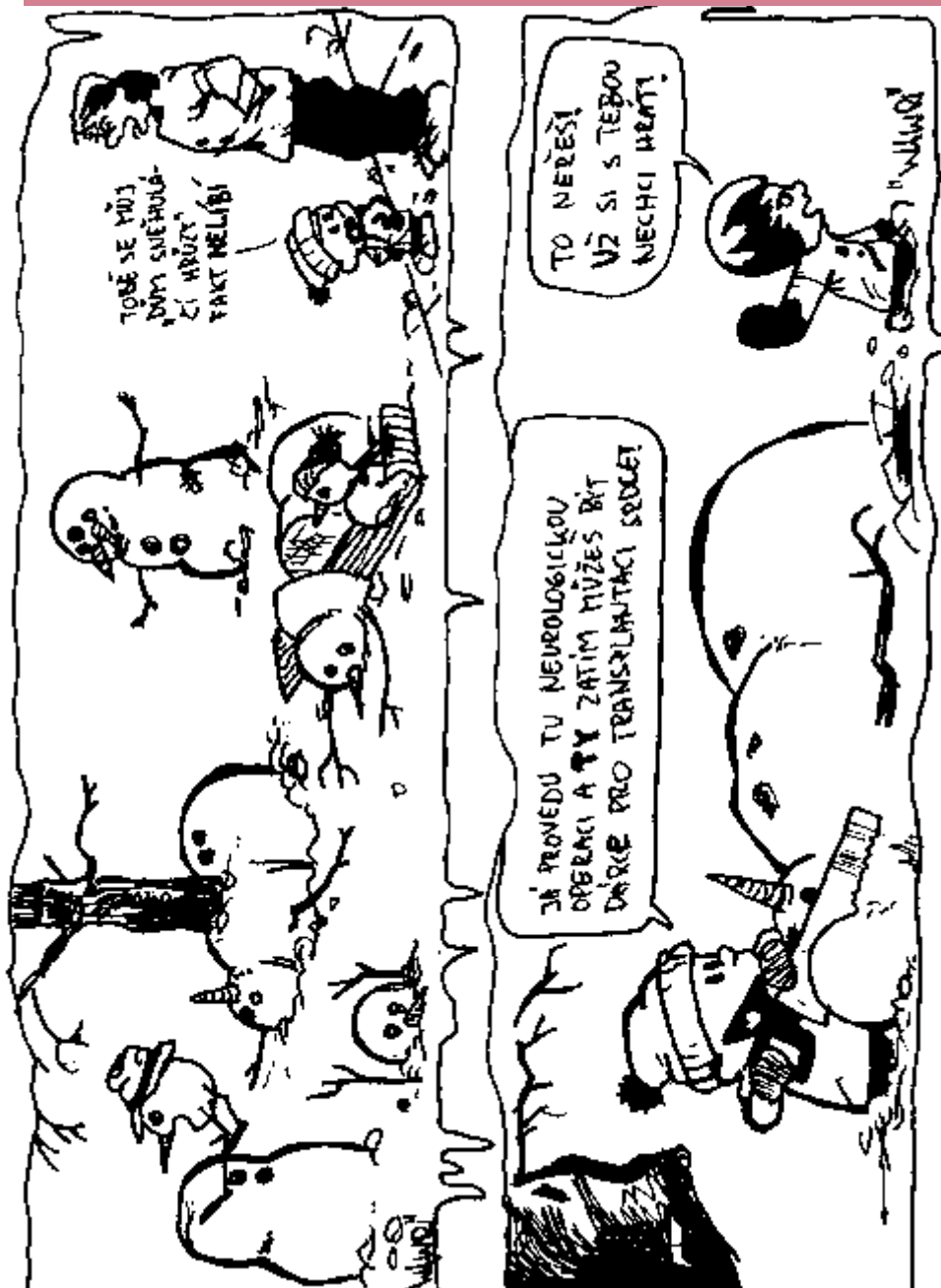
Sklípkani nebo taky Mygalomorphae jsou členovci řádu pavouci Araneida. Patří k největším suchozemským bezobratlým živočichům. Jsou to dokonalí lovci, kteří se během 300 miliónů let téměř nezměnili.

Tělo sklípkanu se dělí na dvě části, hlavohruď a zadeček. Mají osm nohou, díky nimž se mohou rychle pohybovat. Převážně u sklípkanů čeledi Theraphosidae se na spodní straně chodidla nacházejí zvláštní chloupky, které jsou na konci rozštěpeny do mikroskopických chloupků. To jim umožňuje se pohybovat i po hladkých plochách, například šplhat po skle. Na hlavohruď se nacházejí klepítka nebo taky chelicery, pomocí nichž kořist usmrtí vstříknutím jedu. Vedle klepítek mají ještě makadla pedipalpy, která slouží k opoře při běhu a k rozmnožování.

Acer

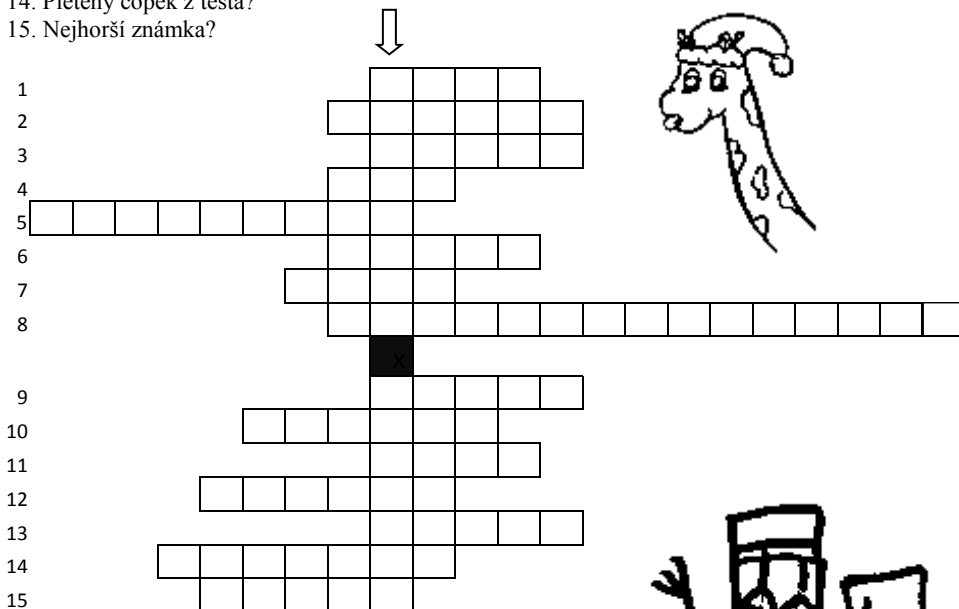

komix

KŘÍŽOVKA

1. Barva na naší vlajce?
2. Náš sousední stát?
3. Bývalý pan prezident?
4. Anglicky květen?
5. Nejrychlejší muž světa?
6. Člověk, který léčí lidi?
7. Část židle?
8. Kraj, v kterém žijeme?
9. Kanadský národní strom?
10. Jak nazýváme předvánoční čas?
11. Název horniny?
12. Ve druhém patře máme Vrbenku, víte, kdo to je?
13. Můžeme se tam dostat po základní škole?
14. Pletený copek z těsta?
15. Nejhorší známka?

Přebíráme štafetu!

Jako každý rok v červnu předá devátá třída zvoneček někomu z osmé třídy. Je to už každoroční tradice, která se bude neustále opakovat. To, že předají zvoneček, neznamená jen tak něco. Znamená to mnohem víc. Musí převzít zodpovědnost po těch všech letech. Musí teď pořádat akce, jako např. Xixa star, Halloween a podobně. No není to žádná zábava, věřte.

Jako další z aktivit byl Mikuláš který se konal 6. 12. 2012 a měl jako vždy úspěch. Aspoň si myslím. Mikuláš, čerti a andělové, všichni byli úžasní: buď strašidelní, neposední a nebo milí a hodní. No, děti, jsme zvědaví, kdo byl hodný. Kdo asi dostal nejvíce na zadek za to zlobení? Samozřejmě naše slečny Palatické z páté třídy. No holky, doufám, že se příště polepšíte. Téměř ostatní hodně děti, které celý rok nezlobily, dostaly od anděla něco dobrého na zub. Všechny děti krásně zazpívaly a rozloučily se s Mikulášem. A Mikuláš řekl: Uvidíme se zase za rok, děti, a buďte hodné a poslouchejte maminku a všechny paní učitelky. A odešel. Jako každý rok byl Mikuláš bez chyby.

Mařo

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Všechny fotografie a grafika jsou původní tvorbou redakční rady. Grafika - Karolína Palatická a Marek Vávra. Své příspěvky vhazujte do schránky ve vestibulu školy. Příští číslo v únoru.